

21. november 2003. Entreprenørfirmaet Harry Andersen & Søn A/S mod Vejle Amt

Det var i strid med Tilbudslovens forbud mod forskelsbehandling at tage et tilbud, der var modtaget efter fristens udløb, i betragtning

En ordregiver holdt en offentlig licitation efter Tilbudsloven vedrørende et vejanlæg. Tildelingskriteriet var laveste pris. I licitationsbetingelserne var fristen for afgivelse af tilbud fastsat til en nærmere angivet dato kl. 11.00, hvor tilbudene også skulle åbnes.

Inden fristens udløb indkom der tilbud fra syv virksomheder, og repræsentanter for disse virksomheder var i minutterne før fristens udløb på den angivne dato kl. 11.00 til stede i det lokale, hvor tilbudene skulle åbnes.

Omkring kl. 10.45 ringede en repræsentant for en ottende virksomhed, H, til ordregiveren og bad fristen udsat et kvarter med henvisning til, at han sad fast i trafikken. Ordregiveren besluttede at imødekomme ansøgningen, og en repræsentant for ordregiveren meddelte ca. kl. 11 de forsamlede repræsentanter for tilbudsgivere, at fristen var udsat et kvarter.

Kort efter kl. 11 kom den forsinkede repræsentant for H til stede og afleverede sit tilbud, og kl. 11.15 blev tilbudene åbnet. Det konstateredes, at H's tilbud havde den laveste tilbudspris, hvorfor ordregiveren besluttede at indgå kontrakt med H.

Ca. en måned senere klagede den tilbudsgiver, hvis tilbud havde den næstlaveste tilbudspris, til Klagenævnet over, at ordregiveren havde udsat tidspunktet for tilbudenens åbning.

Klagenævnet udtalte, at ordregiveren havde overtrådt forbudet mod forskelsbehandling i Tilbudslovens § 6 ved at tage tilbudet fra H i betragtning. Klagenævnet henviste herved til, at ordregiveren ved at udsætte fristen for aflevering af tilbud havde givet H en fordel både i forhold til de tilbudsgivere, der havde afleveret deres tilbud rettidigt, og i forhold til andre potentielle tilbudsgivere, som måtte være blevet forsinket og derfor havde afstået fra at afgive tilbud.

Opretholdt ved Vestre Landsrets kendelse af 28. februar 2005 i Ugeskrift for Retsvæsen 2005 s. 1648 V.